

Sygn. akt IV CSK 603/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa M. [...] Spółki Jawnej w W.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 10 maja 2018 r., sygn. akt V AGa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

Pozwana [...] Towarzystwo Ubezpieczeń Spółka Akcyjna w Ł. w skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 maja 2018 r., opartej na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego art. 58 § 1, art. 58 § 1 w zw. z art. 487 § 2 i art. 58 § 1 w zw. z art. 353¹ i art. 824 § 1 oraz art. 65 § 2 k.c., uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, które przedstawiła w formie pytania: „czy dopuszczalne jest ograniczenie odpowiedzialności ubezpieczyciela w umowie ubezpieczenia mienia na podstawie klauzuli niedoubezpieczenia, przewidującej w sytuacji kiedy rzeczywista wartość ubezpieczonego mienia w dniu szkody okazuje się wyższa niż ustalona w umowie suma ubezpieczenia, ustalenie świadczenia odszkodowawczego w proporcji w jakiej pozostaje określona w umowie suma ubezpieczenia do rzeczywistej wartości ubezpieczonego mienia”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna podlega przyjęciu do rozpoznania, jeżeli wystąpi przynajmniej jedna z określonych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez stronę składającą wniosek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Warunki, jakim powinno odpowiadać prawidłowe uzasadnienie wniosku zostały wszechstronnie wyjaśnione w ustabilizowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Pozwana nieskutecznie powołała się w skardze na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. O wystąpieniu istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu tego przepisu można mówić jedynie wówczas, gdy w drodze właściwej argumentacji prawnej zostanie wykazane, że w sprawie ujawnił się istotny, abstrakcyjny i budzący poważne wątpliwości problem prawny, którego rozwiązanie będzie potrzebne do rozstrzygnięcia o zasadności skargi.

Skarżąca nie przedstawiła argumentów prawnych przekonujących o spełnieniu powołanej przesłanki.

„Zagadnienie” zostało ujęte w sposób tak ogólny, że również ogólna odpowiedź nie budzi wątpliwości i odpowiada tezie pozwanej, że stosowanie w umowach ubezpieczenia „klauzuli proporcjonalności” nie jest generalnie, co do zasady wykluczone. Jednocześnie, wypowiedź w tej kwestii nie byłaby konieczna do rozpoznania skargi pozwanej z tej przyczyny, że Sąd drugiej instancji orzekając oparł się nie na samym odmiennym założeniu o niedopuszczalności takich klauzul, lecz bazował głównie na konkretnych okolicznościach faktycznych sprawy odniesionych w szerokim zakresie do łączącego strony stosunku prawnego i to ostatecznie one miały kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia. Z tego też względu nie przekonuje o spełnieniu omawianej przesłanki powoływanie się przez skarżącą na niejednolitość judykatury w tej kwestii.

Nie stwierdziwszy przyczyn, które uzasadniałyby przyjęcie skargi pozwanej do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.